

АНАЛИЗА ЕФЕКТА
НАЦРТА ЗАКОНА О ПРОФЕСИЈАМА ОД ПОСЕБНОГ ИНТЕРЕСА ЗА
РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ И УСЛОВИМА ЗА ЊИХОВО ОБАВЉАЊЕ

1. ПРОБЛЕМИ КОЈЕ ЗАКОН ТРЕБА ДА РЕШИ

1) **Проблем недостатка правног основа за прописивање ближих услова у погледу формалних квалификација за обављање професија од посебног интереса за Републику Србију и механизма за проверу њихове испуњености**

2) **Проблем накнадног стицања одговарајућих компетенција за обављање професија од посебног интереса, како за дипломе стечене у Србији тако и за оне стечене у иностранству**

1) **Проблем недостатка правног основа за прописивање ближих услова за обављање професија од посебног интереса за Републику Србију и механизма за проверу њихове испуњености**

(1) **недостатак правног основа за прописивање ближих услова у погледу формалних квалификација**

Под појмом професије од посебног интереса за Републику Србију Нацрт закона подразумева „професионалну делатност или скуп професионалних делатности код којих је приступ и обављање, односно начин обављања делатности на основу законских, подзаконских или других аката донетих на основу законских овлашћења, непосредно или посредно условљен поседовањем одређених професионалних квалификација као и професионална делатност или скуп професионалних делатности којима се баве чланови стручних организација са професионалним називом“.

Код највећег броја професија од посебног интереса за Републику Србију, услови у погледу формалних квалификација за обављање тих професија нису дефинисали конкретне компетенције потребне за обављање професије, већ само степен и врсту образовања или стручни, односно академски или научни назива, а у неким случајевима чак врсту установе на којој је образовање стечено.

На пример, код правосудних професија (судија, тужилац, адвокат, јавни бележник, извршитељ...) услов у погледу формалног образовања дефинисан је на следећи начин:

Пропис	Услов у погледу формалног образовања
ЗАКОН О СУДИЈАМА	Члан 43 За судију може бити изабран држављанин Републике Србије који испуњава опште услове за рад у државним

		органима, који је завршио правни факултет , положио правосудни испит и који је стручан, оспособљен и достојан судијске функције.
ЗАКОН ПРАВОСУДНОМ ИСПИТУ	О	Члан 2. став 1. Правосудни испит може полагати лице које је дипломирало на правном факултету и које је после завршеног правног факултета стекло две године радног искуства на пословима правне струке у суду, јавном тужилаштву, јавном правобранилаштву и адвокатури или три године радног искуства на пословима правне струке у органу за прекршаје, другом државном органу, органу територијалне аутономије и локалне самоуправе или четири године радног искуства на пословима правне струке у предузећу, установи или другој организацији
ЗАКОН О ЈАВНОМ ТУЖИЛАШТВУ		Члан 76. За јавног тужиоца и заменика јавног тужиоца може бити изабран држављанин Републике Србије који испуњава опште услове за рад у државним органима, који је завршио правни факултет , положио правосудни испит и достојан је функције јавног тужиоца
ЗАКОНО ЈАВНОМ БЕЛЕЖНИШТВУ		Члан 25 За јавног бележника може бити именовано лице које испуњава следеће услове: 3) да има диплому правног факултета у Републици Србији или да је нострификовало диплому правног факултета стечену изван Републике Србије;
ЗАКОН О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ		Услови за именовање јавног извршитеља Члан 471. Став 2. За јавног извршитеља може да се именује пословно способан држављанин Републике Србије који испуњава следеће услове: 1) дипломирао је на правном факултету и има положен испит за јавног извршитеља и правосудни испит;
ЗАКОН О АДВОКАТУРИ		Услови за упис у именик адвоката Члан 6 Услови за доношење одлуке о упису у именик адвоката, ако овим законом није другачије одређено, су: 1) диплома правног факултета стечена у Републици Србији или диплома правног факултета стечена у иностраној држави и призната у складу са прописима који уређују област високог образовања;

Из приложене табеле може се видети да је услов у погледу формалног образовања прописана диплома правног факултета, односно завршен правни факултет.

Оваква дефиниција није представљала проблем до ступања на снагу Закона о високом образовању, и док је у примени био Закон о стручним називима, којим је било прописано да се завршавањем правног факултета стиче стручни назив дипломирани правник.

Међутим, у важећем правном оквиру високог образовања овакав услов није довољно прецизан. Наиме, према важећим прописима, студије из области правних наука могу се стицати на акредитованим високошколским установама које могу бити и факултети, али и високе школе академских студија или интегрисани универзитет, и то на основним, мастер и докторским студијама, те ова формулација осим што није довољно прецизна има и дискриминациони карактер.

Без ближег уређивања, на основу тренутно прописаног услова, завршеног правног факултета, под истим условима могу да конкуришу лица са завршеним основним студијама, струковним и академским, трогодишњим или четворогодишњим, лица са завршеним мастер студијама и докторским студијама, чак и када претходне нивое студија нису завршили у области правних наука.

С друге стране, рестриктивним тумачењем, за лица која су завршила студије из области правних наука на високој школи академских студија, на интегрисаном универзитету или чак факултету који се не зове правни факултет, могло би се тврдити да не испуњавају услов јер нису завршила правни факултет.

У пракси, познат је пример адвокатске коморе која је одбила да упише приправнике са факултета који се није звао правни факултет већ је у свом називу садржао назив друге научне области из које реализује студијске програме, иако је лице стекло стручни назив дипломирани правник. У конкретном случају може се рећи да се ради о материјално исправном становишту да је за обављање послова адвоката обавезно да је лице на студијама положило предмете из одређених области права из којих конкретно лице није ни имало испите на студијама. Формално гледано, нема правног основа на основу којег би адвокатска комора могла да се упусти у овакво тумачење стеченог образовања, јер ни у једном пропису нису прописане конкретне компетенције потребне за обављање послова адвоката, односно адвокатског приправника.

Под аутономијом високошколских установа спада и право да самостално утврђују студијске програме. Управо ово право високошколских установа, али и непостојање правног основа којим би се утврдио минимум заједничких компетенција за стицање одређеног стручног, односно академског назива, доводи до ситуације да у систему високог образовања имамо акредитоване студијске програме који доводе до истог стручног назива, нпр. дипломирани правник, а да се садржај студијских програма у добром делу разликују.

(2) Недостатак механизма за проверу испуњености услова за обављање професија од посебног интереса

Недостатак механизма за проверу испуњености услова за обављање професија од посебног интереса у директној је вези са проблемом дефинисања услова у погледу формалног образовања за обављање појединих професија од

посебног значаја за Републику, а заједнички им је недостатак правног основа за ближе уређивање.

Постојање правног основа за прописивање ближих услови у погледу формалног образовања, односно дефинисање конкретних компетенција које се стичу на одговарајућем нивоу образовања, захтевало би и постојање одговарајућег механизма за проверу испуњености тих компетенција, али и за њихово накнадно стицање како би се лицу омогућио приступ професији од посебног интереса.

У примеру адвокатске коморе који је наведен у подтачки (1) јасно се види какве су последице недостатка прописаних ближих услова у погледу формалног образовања и механизма за њихову проверу.

Када би постојао пропис којим је дефинисан минимум заједничких компетенција из области правних наука и механизам, односно тело које проверава да ли је лице стекло те компетенције и које омогућава њихово накнадно стицање, адвокатска комора би имала правни основ да одбије упис у именик адвокатских приправника за лице које нема све прописане компетенције или да упис услови полагањем додатних испита.

2) Проблем накнадног стицања одговарајућих компетенција за обављање професије од посебног интереса, како за дипломе стечене у Србији тако и за оне стечене у иностранству

Пре ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о високом образовању („Службени гласник РС”, број 99/14) којим је извршено усклађивање домаћег законодавства са Законом о ратификацији Конвенције о признавању квалификација из области високог образовања у европском региону („Службени лист СЦГ – Међународни уговори”, број 7/03, у даљем тексту Лисабонска конвенција), поступак признавања страних високошколских исправа (у даљем тексту професионално признавање) спроводио се на високошколским установама. У том поступку високошколске установе су могле, и углавном су тражиле од кандидата да полагају додатне испите. Поступак се завршавао решењем којим се диплома стечена у иностранству признаје као диплома стечена на високошколској установи која је спровела поступак признавања.

Након усклађивања овог поступка са Лисабонском конвенцијом, лицу које је поднело захтев за професионалним признавањем утврђује се научна, уметничка, односно стручна област у оквиру које је студијски програм остварен, ниво и врста стеченог високог образовања без признавања и упоређивања са звањима која се стичу у Републици Србији, и без могућности да се тражи полагање додатних испита. Решење о професионалном признавању омогућава општи приступ тржишту рада у Републици, али лице на чије је име издато није ослобођено од испуњавања посебних услова који су прописани за обављање одређене професије.

Код професија од посебног интереса, код којих је неопходно да су компетенције у делу који се односи на познавање правног система и одговарајућих прописа националног карактера стечене на одговарајућем нивоу, због недостатка правног основа није могуће од лица коме је извршено професионално признавање тражити да ове компетенције накнадно стекне. Оваква правна празнина практично

значи да приступ обављању професија од посебног интереса може да има и лице које не познаје домаћи систем и прописе који су од пресудног значаја за обављање професије од посебног интереса.

2. ЦИЉЕВИ КОЈИ СЕ ПОСТИЖУ ДОНОШЕЊЕМ ЗАКОНА

1) Створен правни основ за прописивање ближих услова за обављање професија од посебног интереса за Републику Србију и механизма за проверу њихове испуњености

Кључна предложена решења

– Влада има овлашћење да утврди листу професија од посебног интереса за Републику Србију, на предлог надлежних министарстава (члан 3. став 1. Нацрта закона)

У акт Владе о професијама од посебног интереса могу се уврстити само професије које су претходно утврђене законом или другим прописом. Надлежно министарство предлаже Влади уврштавање претходно утврђених професија од посебног интереса из свог делокруга у листу професија од посебног интереса за Републику Србију.

– Надлежна министарства имају овлашћења да на основу овог закона утврде минимум потребних компетенција стечених на одговарајућем нивоу образовања, састав и начин рада надлежног тела за спровођење поступка утврђивања испуњености услова за обављање професије од посебног интереса.(члан 4. став 2. и 3. Нацрта закона)

Овим подзаконским актом дефинишу се компетенције које лице мора да има уз услов у погледу формалне квалификације. На примеру правосудних професија, то би значило да се услов у погледу формалне квалификације (завршен правни факултет) прецизира навођењем минимума заједничких компетенција из области правних наука које морају бити савладане на студијама (нпр. облигационо, радно, грађанско, кривично, привредно, радно, процесно, управно правои сл.), што гарантује да то лице има потребна знања за приступ професионалној квалификацији, односно у конкретном случају правосудном испиту.

2) Створен правни основ за стицање одговарајућих компетенција за обављање професије од посебног интереса, како за дипломе стечене у Србији тако и за оне стечене у иностранству

Кључна предложена решења

Прописана могућност да поступком за утврђивање испуњености услова за обављање професије од посебног интереса, надлежно тело има могућност да надлежном министру предложи доношење решења којим утврђује лицу обавезу да положи одређене испите, односно обави стручну праксу, чиме ће стећи недостајуће компетенције, као и рок за њихово полагање, односно обављање, након чега ће моћи да приступи поступку за стицање професионалне квалификације. (члан 6. став 3. тачка 2 Нацрта закона).

Давањем могућности да се донесе овакво решење, превазилази се ситуација у којој лице на студијама за стицања формалне квалификације није стекло компетенције из свих области које су утврђене минимумом заједничких компетенција за одређену професију од посебног интереса. На овај начин део додатне компетенције могу стећи како лица која су студије завршила у Републици Србији али и лица која су образовање стекла у иностранству и којима је извршено професионално признавање стране високошколске исправе.

3) Припремљена тела и поступци које ће спроводити поступак признавања професионалних квалификација након доношења закона који ће уредити регулисане професије и признавање страних квалификација у складу са директивом Европске уније

У оквиру процеса приступања Републике Србије Европској унији, Република Србија обавезала се да у периоду пре приступања Европској унији донесе Закон о регулисаним професијама и признавању професионалних квалификација, којим ће у домаћи правни систем бити транспоноване директиве 2005/36/EЗ (CELEX 32005L0036 и 2013/55/EУ) које се односе на међусобно признавање професионалних квалификација између држављана земаља чланица Европске уније, укључујући и мере које олакшавају остваривање права на пословно настањивање и слободу пружања услуга. Доношење овог закона део је Националног плана за усвајање правних тековина Европске уније.

Нацртом Закон о регулисаним професијама и признавању професионалних квалификација (у даљем тексту Нацрт закона о регулисаним професијама), који је био на јавној расправи у току 2016. године, и чије је доношење у Годишњем плану рада Владе предвиђено за 3. квартал 2017. године, пуна примена одложена је до момента уласка Републике Србије у Европску унију.

Полазећи од објективне потребе за решавањем проблема наведених у тачки 1. ове анализе, и имајући у виду преузете обавезе за уређивање система регулисаних професија и признавања професионалних квалификација, Нацрт закона преузео је одређена решења из Нацрта Закона о регулисаним професијама и признавању професионалних квалификација.

Утврђивањем листе професија од посебног интереса, прописивањем минималних заједничких компетенција за обављање професија од посебног интереса и успостављањем надлежних тела по моделу из Нацрта закона о регулисаним професијама, створиће се институционални капацитети за примену тог закона по уласку Србије у Европску унију.

3. ДА ЛИ СУ РАЗМАТРАНЕ АЛТЕРНАТИВЕ ПРЕДЛОЖЕНИМ РЕШЕЊИМА

Решења предложена Нацртом закона моделирана су по узору на Нацрт закона о регулисаним професијама. Осим тога што су адекватна за решавање уочених проблема у вези са професијама од посебног интереса, имају за циљ да се институционални капацитети који ће се створити применом овог закона искористе, уз одговарајућа прилагођавања, за примену Закона о регулисаним професијама када буде почела његова примена по уласку Републике Србије у Европску унију, због чега није било потребе за разматрањем алтернативних решења

4. ЗАШТО ЈЕ ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА НАЈБОЉЕ ЗА РЕШАВАЊЕ ПРОБЛЕМА

Проблеми које овај закон треба да реши настали су због непостајања правног оквира за њихово решавање.

С обзиром да је готово за све професије од посебног интереса неопходно прописати правни основ на основу којег би се уредио начин прописивања ближих услова у погледу формалних квалификација и механизма за проверу испуњености услова, могуће је или изменити све појединачне прописе, или, што је целисходније, донети један закон који се примењује на све професије.

Примена овог закона на професије које су регулисане законом или другим прописом донетог до ступања на снагу овог закона, је супсидијарна.

5. НА КОГА ЋЕ И КАКО ЋЕ И КАКО НАЈВЕРОВАТНИЈЕ УТИЦАТИ РЕШЕЊЕ У ЗАКОНУ

Примена Закона о професијама од посебног интереса за Републику Србију и условима за њихово обављање оствариће, непосредно или посредно, позитиван утицај на:

- грађане који желе да се баве професијама од посебног интереса за Републику Србију;

Позитиван утицај на грађане огледа се у правној сигурности коју доноси прописивање јасних услова и поступка за проверу за обављање професија од посебног интереса за Републику Србију, без обзира да ли су формалну квалификацију стекли у Србији или у иностранству.

- грађане, привреду и друштво у целини

Прописивање минимума заједничких компетенција довешће до стандардизације квалификација које су неопходне за обављање професија од посебног интереса. Стандардизација квалификација ће несумњиво утицати на повећање квалитета услуга које пружају професионалци који обављају професије од посебног интереса, од чега ће користи имати и грађани и привредни субјекти који користе њихове услуге.

6. КАКВЕ ТРОШКОВЕ ЋЕ ПРИМЕНА ЗАКОНА СТВОРИТИ ГРАЂАНИМА И ПРИВРЕДИ

Примена овог закона створиће трошкове и за грађане који желе да се баве професијама од посебног интереса, у виду накнада од којих ће се финансирати рад тела надлежног за проверу испуњености услова. Висина накнаде за захтев за утврђивање испуњености услова за обављање професије од посебног интереса биће прописана Законом о републичким административним таксама.

Рад надлежних тела створиће трошкове по буџет Републике Србије у виду накнаде за рад лица која учествују у поступку утврђивања испуњености услова за обављање професије од посебног интереса.

У овом тренутку није могуће предвидети број надлежних тела које ће надлежна министарства на основу овлашћења из члана 4. Нацрта закона формирати, самим тим није могуће дати процену трошкова за рад надлежних тела. Наиме, иако су у нацрту закона као области у којима се нарочито утврђују услови у погледу формалних и професионалних квалификација, поменути медицина, образовање, право и безбедност, несумњиво је да ће се подзаконски акти из члана 4. став 2. Нацрта закона донети о у областима архитектуре, инжењерства и другим у којима постоје професије од посебног интереса. Такође, није могуће ни предвидети састав надлежних тела за проверу испуњености услова, с обзиром да ће надлежно министарство утврдити састав тела у складу са специфичностима појединачне професије од посебног интереса.

7. ДА ЛИ ПОЗИТИВНИ ЕФЕКТИ ЗАКОНА ОПРАВДАВАЈУ ТРОШКОВЕ КОЈЕ ЋЕ ОН СТВОРИТИ?

Позитивни ефекти закона огледају се у унапређењу квалитета обављања професија од посебног интереса и у успостављању механизма за проверу испуњености услова за обављање професија (надлежних тела) што ће послужити као својеврсна системска припрема за пуну примену Закона о регулисаним професијама и признавању професионалних квалификација када Република Србија уђе у Европску унију.

Квалитетно обављање професија од посебног интереса од изузетне је важности за све грађане и привредне субјекте у Републици Србији. С обзиром да позитивни ефекти овог закона утичу на повећање квалитета услуга пружених у

оквиру професија од посебног интереса, оправдани су трошкови које ће закон створити.

На повећање квалитета професија од посебног интереса утицаће:

– утврђивање минимума заједничких компетенција стечених на одговарајућем нивоу образовања (високошколске установе које образују кадар који према важећим прописима испуњавају услов у погледу образовања за обављање професија од посебног интереса, тежиће да ускладе своје студијске програме са минимумом заједничких компетенција које буде прописало надлежно министарство, што ће довести до стандардизације ових професија у погледу формалних квалификација). Стандардизовани професија (у погледу формалних квалификација) представља гаранцију квалитета, односно гарантује да су сва лица са одређеном формалном квалификацијом стекла знања, вештине, способности и ставове неопходне за обављање те професије;

– лица која су завршила сродне студијске програме и лица која су стекла образовање у иностранству моћи ће да надокнаде компетенције које нису стекла на одговарајућем нивоу образовања, без уписивања нових студија. што ће омогућити лакше прилагођавање потребама тржишта рада.

8. ДА ЛИ АКТ СТИМУЛИШЕ ПОЈАВУ НОВИХ ПРИВРЕДНИХ СУБЈЕКТА НА ТРЖИШТУ И ТРЖИШНУ КОНКУРЕНЦИЈУ

Овај закон нема за циљ стварање нових привредних субјеката, већ уводи правни основ за успостављање надлежних тела која ће вршити проверу испуњености услова за обављање професија од посебног интереса. С обзиром да ће надлежна тела успоставити надлежна министарства не може се говорити ни о стимулацији тржишне конкуренције.

9. ДА ЛИ СУ СВЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНЕ СТРАНЕ ИМАЛЕ ПРИЛИКУ ДА СЕ ИЗЈАСНЕ О ЗАКОНУ

Нацрт закона о професијама од посебног интереса за Републику Србију и условима за њихово обављање сачинила је Радна група формирана Решењем министра просвете, науке и технолошког развоја број 119-01-291/2016-06 од 20. септембра 2016. године, у коју су именовани представници Министарства правде, Националног савета за високо образовање, Универзитета у Новом Саду, Правног факултета Универзитета у Београду, Правног факултета Универзитета у Новом Саду и представници Министарства просвете, науке и технолошког развоја.

Одбор за јавне службе Владе Републике Србије, на основу члана 41. став 3. Пословника Владе („Службени гласник РС”, бр. 61/06 – пречишћен текст, 69/08, 88/09, 33/10, 69/10, 20/11, 37/11 и 30/13), на седници одржаној 26. априла 2017.

године, на предлог Министарства просвете, науке и технолошког развоја донео је Закључак 05 број 011-3774/2017, којим је одређено спровођење јавне расправе о Нацрту закона о професијама од посебног интереса за Републику Србију и условима за њихово обављање у периоду од 3. до 23. маја 2017. године.

Нацрт закона објављен је на званичној интернет страници Министарства просвете, науке и технолошког развоја и на Порталу е-управа, а заинтересована лица могла су у току периода трајања јавне расправе да своје примедбе, сугестије и предлоге доставе преко посебног формулара на е-мејл адресу razvoj@mpn.gov.rs са назнаком „Нацрт закона о професијама од посебног интереса за Републику Србију и условима за њихово обављање“.

Трибина на којој је представљен Нацрт закона о професијама од посебног интереса за Републику Србију и условима за њихово обављање одржана је у Ректорату Универзитета у Београду, 9. маја, од 14 до 16 часова.

На е-мејл адресу razvoj@mpn.gov.rs послато је укупно 12 формулара са, [примедбама, сугестијама и предлозима на Нацрт закона](#) о професијама од посебног интереса за Републику Србију и условима за њихово обављање

У јавној расправи достављањем формулара учествовали су представници Универзитета Привредна академија Нови Сад, Грађевинског факултета Универзитета у Београду, Правног факултета Универзитета Унион, Факултета за правне и пословне студије др Лазар Вркатић, Адвокатске коморе Србије и Адвокатске коморе Београда и Друштва конзерватора Србије.

Министарство је размотрило све начелне и појединачне примедбе, сугестије и предлоге изнете током јавне расправе и достављене путем формулара.

Највећи број примедби, сугестија и предлога на Нацрт закона о професијама од посебног интереса за Републику Србију и условима за њихово обављање, односио на начин предлагања професија од посебног интереса и утицај подзаконских аката који би се донели на основу овог закона на услове за обављање професија које су прописане важећим прописима.

Имајући у виду изнете предлоге, примедбе и сугестије, извршено је додатно прецизирање одредби које се односе на обим овлашћења за доношење подзаконских аката на основу Нацрта закона, као и одредби којима је регулисан однос овог закона за важећим законима којима су уређене одређене професије од посебног интереса за Републику Србију.

Нису прихваћене примедбе које се односе на:

– прибављање мишљења од одговарајуће установе чији је оснивач Република или Аутономна покрајина у поступку утврђивања испуњености услова за обављање професије од посебног интереса, с обзиром на то да је овакво решење преузето из Нацрта закона о регулисаним професијама и признавању професионалних квалификација али и због тога што се образовни профили и студијски програми за све професије од посебног интереса реализују на установама чији је оснивач држава (Република, Аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе), а тек понеке на установама у приватном власништву. Такође, држава има обавезу да у установама чији је оснивач реализује образовне профиле и студијске програме који представљају услов у погледу формалне квалификације за обављање професија од посебног интереса чак и када такви програми нису финансијски исплативи и

захветвају неки вид субвенционисања, док се то такво понашање не може очекивати од установа у приватном власништву.

– рок за доношење подзаконских акта је годину дана, али је важење закона орочено даном почетка примене закона којим ће се уредити регулисане професије и признавање професионалних квалификација јер ће њиме у наш законодавни оквир бити имплементирана Директива о професионалним квалификацијама, која ће и бити основа након чега ће област професија од посебног интереса област уређивати на основу тог закона.. Под применом закона којим ће се уредити регулисане професије и признавање професионалних квалификација, подразумева се доношење потребних подзаконских аката за његову примену како не би настао правни вакуум у поступцима за утврђивање услова за обављање професија од посебног интереса.

10. КОЈЕ ЋЕ СЕ МЕРЕ ТОКОМ ПРИМЕНЕ ЗАКОНА ПРЕДУЗЕТИ ДА БИ СЕ ОСТВАРИЛО ОНО ШТО СЕ ДОНОШЕЊЕМ ЗАКОНА НАМЕРАВА

Ради примене овог закона надлежна министарства ће донети подзаконске акте којима ће утврдити:

- 1) надлежна министарства покренуће иницијативу према Влади за уврштавање професија од посебног интереса из њихова надлежности, ради доношења Листе професија од посебног интереса.
- 2) услове у погледу минимума потребних компетенција, што ће подразумевати консултовање и активно ангажовање одговарајућих образовних установа, стручних тела и других организација и појединаца који се баве професијом од посебног интереса.
- 3) састав и начин рада надлежног тела за спровођење поступка утврђивања испуњености услова за обављање професије од посебног интереса. Приликом одређивања састава надлежних тела надлежна министарства ће се узимајући у обзир његову надлежност, ангажовати лица из области професије од посебног интереса, која су компетентна да на основу документације процењују испуњеност услова за обављање одређене професије и врше проверу знања. У спровођењу ове мере надлежна министарства у складу са својим кадровским капацитетима, могу да спровођење поступка (подношење захтева, достављање надлежном телу и доношење решења) делегирају и надлежној организацији, нпр. струковном удружењу професије од посебног интереса.
- 4) накнада за подношење захтева за утврђивање услова – надлежна министарства по ступању на снагу овог закона, одредиће или општу таксу из Закона о републичким административним таксама или ће покренути иницијативу за допуну овог закона како би се прописала одговарајућа такса за подношење захтева.

Подзаконски акти у надлежности Владе

Подзаконски акт	Правни основ	Рок за доношење
Листа професија од посебног интереса у Републици Србији	Члан 3. став 1.	Годину дана од дана ступања на снагу овог закона

Подзаконски акти у надлежности министарства

Подзаконски акт	Правни основ	Рок за доношење
Минимум потребних компетенција који се стучу одговарајућим образовањем и додатним стручним оспособљавањем и усавршавањем за обављање професионалне делатности које омогућују приступ професији од посебног интереса	Члан 4. став 2.	Годину дана од дана ступања на снагу овог закона
Састав и начин рада надлежног тела за спровођење поступка утврђивања испуњености услова за обављање професије од посебног интереса, као и висину таксе за трошкове спровођења овог поступка	Члан 4. став 3.	Годину дана од дана ступања на снагу овог закона